

Uprava: Nebotičnik, Gajeva ul. 1. Telefon 38-55.
Ček račun: Ljubljana št. 14.614. Izhaja vsak dan, razen ob ponedeljkih in po praznikih.

GLAS NARODA

Naročnina na mesec 12 Din. Za tujino 20 Din.
Uredništvo: Ljubljana, Nebotičnik, Gajeva ul. 1. Telefon 38-55.
Rokopisov ne vračamo.

Št. 31.

Ljubljana, petek 7. februarja 1936.

Leto II.

Sila brez premisleka se zruši pod lastno težo.

Horac.

Dnevna pratika

Petek, 7. februarja 1936. Katoličani: Egidij. Pravoslavni: 25. januarja, Gregorije.

Dežurne lekarne v Ljubljani
Sušnik, Marijin trg 5; Kuralt, Gosposvetska cesta 10; Bohinec, Cesta 29. oktobra 10.

Vreme

Evropa: Ciklon, ki se je včeraj nahajal na Jadranskem morju, je prešel na Egejsko morje. Pritisk je ojačen na zapadni polovici Evrope, kjer je nastopila zasnitev. Oblačno vreme z dežjem in snegom se vzdržuje na severu, jugu in vzhodu Evrope.

Jugoslavija. Prevladuje oblačno in ponekod viharo vreme. Sneži v sredini države in po severnih in vzhodnih predelih. Nekaj zasnitev se je pojavilo v Dravski banovini. Temperatura je po vsej državi parda, Kalinovnik -7 C, Šibenik +13 C.

Napoved za danes: Pričakovati je zasnitev v severnih in zapadnih predelih države. Na vzhodu in jugu bo prevladovalo oblačno, kjer bo deloma snežilo. Temperatura bo še padla po vsej državi. Močna burja v sredini države in v severozapadnih predelih. — Sonce vzhaja ob 6.52, zahaja pa ob 16.53.

Dunajska vremenska napoved: Izdaten jutranji mraz, podnevi toplota pod ničlo.

Poročilo za smučarje

6. februarja.

Bistrica—Boh. Jezero: — 2 C, jasno, vetrovno, 5 cm snega. — Bled—Jezero: — 2 C, brez oblakov, vetrovno, snega ni. — Pokljuka 5. febr.: — 6 C, jasno, jasno, severni veter, snega 1 m, pršilo na trdi podlagi, smuka idealna. — Kranjska gora—Rateče: — 10 C, barometer se dviga, jasno, mirno, 40 cm cm pršiča. — Dom Ilirije v Planici: — 5 C, na 50 cm podlagi 30 cm pršiča, smuka prav dobra. — Vršič, Krnica, Tamar: 1 m pršiča. — Koče 5. febr.: — 8 C, na 70 cm podlagi 40 cm pršiča, jasno, smuka prav dobra. — Koča na Veliki planini 5. febr.: sneži, oblačno, nad pol metra novega snega. Sneg prične nad Sv. Primožem. Smuka prav dobra.

Borza

Ljubljana 6. februarja.

Današnja	povprečna	vrednost
tujega denarja		Dinarjev
1 hol. goldinar		29.69
1 nemška marka		17.61
1 belga		7.37
1 šv. frank		14.28
1 ang. funt		216.62
1 am. dolar		42.91
1 fr. frank		2.93
1 Kš		1.82
V privatnem kliringu		
1 avstr. šiling		9.33
1 nemška marka		14.35
1 angl. funt		257.00

Poglavje o ljubljanskih škandalih — Kdo je odnesel 57.000 Din? — Ni bila prava — 40 letna pravda — Če ni senzacij... — Poroka na stražnici — Dinar trden

Abesinci zmagujejo

Addis-Abeba, 6. febr. Dopisnik agencije »Radio« poroča z južnega bojišča, da se tamkaj vrše ljute lokalne borbe posebno v sektorju Negeli-Wadera. Na tem sektorju so italijanske čete včeraj dopoldne potisnile abesinske čete precej nazaj. Istega dne so pa Abesinci, ki so medtem dobili pojačanja, z nenadnim napadom, ki ga Italijani niso pričakovali, napadli z vikom in krikom italijanske čete, ki v trenutni zmedbi niso mogle misliti na obrambo. Prišel se je ljut boj mož proti možu, v katerem so Abesinci zmagali in potisnili Italijane vse do Negelija. Pri tej priliki so Abesinci zaplenili mnogo pušk, 8 tankov in drugega materiala. Zmaga je povzročila ogromno veselje med vso vojsko rasa Deste in jim povzdignila up in moralo. Borbe se vrše trenutno le med manjšimi oddelki. Med žrtvami je mnogo Abesincev pa tudi italijanskih vojakov in črnih sraje.

Prve čete že pred Aksumom

S severnega bojišča poroča dopisnik, da se borbe vrše z vso ogorčenostjo. Abesinske redne čete prodirajo proti Adul. Ogorčene borbe se vrše v sektorju Hausijena, kjer Abesinci stalno napredujejo. Dopisnik iz Desija poroča, da vlada v vojaških visokih krogih vidno zadovoljstvo. Tudi sam cesar Haile Selasie je izredno zadovoljen z uspehi svojih čet. Pri priliki, ko je izvedel, da so Abesinci zasedli in presekali cesto med Aduo in Makalo, je cesar rekel, da ljubezen do domovine in zvestoba do cesarja premagata vse ovire. V vseh cerkvah opravljajo zahvalne molitve za zmago in nadaljni uspeh. Na severno fronto je odšlo iz Desija okoli 2000 vojakov, ki so pred kratkim prispeli iz Addis-Abebe. Pri odhodu so prepevali svoje divje in tradicionalne pesmi ter z gestami kazali svoje navdušenje. Pri odhodu so jih spremljale abesinske žene in prebivalstvo iz Desija. Čete je pregledal tudi cesar, ki jim je spregovoril nekaj bodrilnih besed. Vojaštvo in prebivalstvo je z navdušenjem vzklikalo cesarju.

Na severni fronti je ras Ajelu na skrajnem levem koncu bojišča s svojo konjenico prodril v bližino Aksuma tako, da so Abesinci od njega oddaljeni okoli 20 kilometrov. Vsa črta od Danakila do Tanskega jezera se je spremenila v ogromen lok, podoben kleščam, ki se nevarno stiskajo. Položaj italijanske vojske je naravnost obupen. Vest o padcu Makale še ni dospela.

Marsejski zločinci pred sodniki

Aix-en-Provence, 6. febr. Včeraj dopoldne je pred tukajšnjim apelacijskim sodiščem vdrugič pričel proces proti marsejskim atentatorjem na našega nepozabnega viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Kakor znano je moral biti proces preložen zaradi imenovanja novih zagovornikov obtoženec, ker je bil njih dosedanji zagovornik Desbons črtan iz seznama francoskih odvetnikov. Sodišče je obtožencem imenovalo po službeni dolžnosti tri nove zagovornike, in sicer: Noela, Cabassola in Bonellija, ki se jim je po želji obtoženec pridružil še pariški odvetnik Saint Auban. Sodni senat je istih, kakor je bil pri prvi razpravi. Zamenjan je samo predsednik. Novi predsednik Loison je eden najuglednejših francoskih sodnikov. Državni pravdnik Rol je ostal na svojem mestu. Porota šteje 36 članov in štiri namestnike.

Na včerajšnji razpravi je pravdnik Rol najprej prečital dolgo obtožnico, ki zahteva najstrožjo kazen za vse obtožence. Razprava se je nadaljevala po-

poldne, ko je bil zaslišan obtoženi Mijo Kralj. Obtoženec je skušal napraviti vtis, da ga zapušča spomin glede vseh tistih okoliščin, ki bi bile zanj obremenilne. Priznal je samo nekatere manj pomembne okoliščnosti, ki so sicer tudi v zvezi z atentatom, izogibal pa se je vsakega direktnega priznanja glede sodelovanja pri zaroti proti kralju Aleksandru. Končno pa je le priznal, da je vedel za kraljevo potovanje v Francijo in da je bil on na Janka pusti določen, da odpotuje v Švico na sestanek z nekim človekom. Zaslišavanje obtoženca Kralja se je potem še dolgo zavleklo in se danes nadaljuje.

Prodiranje rasa Imra

Addis Abeba, 6. febr. Po najnovejši vesti je ras Imru prodril pri Abbi-Addi za nekaj kilometrov proti severu. Pri begu Italijanov so Abesinci zaplenili več vojnega materiala. Čete še napreduje na vsej črti.

Telepad in jasnovidec Svengali s svojim medijem, ki bo imel v petek 7. febr. v kinu Matici poslovnico predstavbo ob 21.15. Preskrbite si vstopnice v predprodaji.

Ljubljanska lepota Medij Škufčeva, o kateri tragični smrti smo včeraj poročali.

— Knez namestnik Pavle se še vedno mudi v Parizu. Francoski listi pripisujejo njegovemu obisku velik pomen in ga pozdravljajo kar najpristraneje. Listi so mnenja, da bo knez Pavle po dolgi in izredno pomembni razgovorih, ki jih je imel v Londonu, stavljal francoskim državnikom nove predloge o zavarovanju varnosti v Srednji in Vzhodni Evropi ter na Balkanu. Obisk kneza-namestnika bo še bolj poglobil in utrdil stike naše države s Francijo.

— Nadvojvoda Oton v Parizu. Senzacija včerajšnjega dne v Parizu je bil nenadni prihod nadvojvode Otona. V Avstrijskih krogih pa so takoj po njegovem prihodu izjavili, da je izključno, da bo prišlo do sestanka med njimi in knezom Starhembergom ki se tudi mudi v Parizu.

Maribor

m— Narodno gledališče, Petek, 7. februarja: Zaprti. — Sobota, 8. februarja ob 20.: »Trafika«. Premiera. Red A.

m— K. no. Grajski: Veseloigra »Priatelj moje žene«. Naš prihodnji film: »Črne rože«. — Union: Biser filmske lepote »Božanstvena žena« z Marto Eggert.

m— Tone Hren na zadnji poti. V torek popoldne so spremili ti-soči Mariborčanov in okoličanov pokojnika na zadnji poti. Spre-vod je krenil iz studenškega Sokolskega doma na Zrinjskega trg, kjer so krsto naložili na avto-furgon, ki je nato odpeljal tru-po v Gradec k upepeljenju. V sprevodu so korakali Sokoli, šolska mladina, opaziti pa je bi-lo tudi številne kulturne in naci-onalne sodelavce pokojnika.

m— Žetev smrti. Stara 80 let je v Franciškanski ulici 16. umir-la zasebnica Uršula Jerebova. Blag ji spomin, žalujočim naše iskreno sožalje!

m— »Stari grehi«. Rdeči križ v Krčevini uprizori v soboto, 8. t. m. ob 20. in v nedeljo, 9. t. m. ob 16. v krčevinski šoli veselo-igro »Stari grehi«.

m— Gori... Predsnočnim okoli 19. je nastal ogenj v gospo-darskem in stanovanjskem po-slopju posest. Franca Kagerja v Bresternici. Kako je nastal po-žar še ni pojasnjeno. Škoda zna-ša 25.000 Din, je pa krita z za-varovalnino. — Skoraj istočasno je izbruhnil požar pri posestni-ku Jurkoviču v Radvanju, ven-dar je škoda neznatna. V obeh primerih so z velikim uspehom gasili tudi mariborski gasilci.

m— »Ples v Savlju« preložen. Zaradi nenadne obolevosti gđne Udovičeve in g. Harastoviča je premična opereta »Ples v Savlju« preložena na prihodnji teden.

m— Slab obisk je imel kon-certnoreditacijski večer, ki so ga v torek priredili v gledališču gg. Milan Skrbinšek, Angelo Jarc, Majda Skrbinškova in Kumer. Gledališče je bilo skoraj prazno.

m— Mariborske naročnike opo-zarjamo, da jih bo te dni obiskal naš inkasat g. Vrtnjak, katere-mu naj blagovolijo poravnati te-kočo in morebitno zaostalo na-ročnino. — Uprava »Glasa Na-roda«.

× Konjski semenj na št. 79., ki smo ga v torek opisali, je imel tudi še druge sistne. Sodišče nam-reč pozna še samo Veliko Ljub-ljano in zato imamo sedaj v Ljub-ljani enega konškega trgovca Franeta, na Rimski cesti. Drugi France je pa na Viču. a Vič je po inkorporaciji okoliških občin ugasi-nil v sodnih spisih. France z Rim-ske ceste s št. 79. res ni imel niti najmanjšega opravka.

Gledališče

Drama

Začetek ob 20. uri.

Petek 7. zaporto.

Sobota 8. Pesem s ceste Izven
Znižane cene.

Opera

Petek 7. Koncert Glasbene Matice
Izven.

Sobota 8. Madame Butterfly Izven
Globoko znižane cene od 30 Din.
navzdol.

„Glas“ pove vse

Poiščite nova tržišča:

Za naš les in živino

Ljubljana, 6. februarja
Vprašanje našega lesnega go-spodarstva je že več časa straš-no akutno. Reči je treba, da se mu je z naše strani posvečalo mnogo pažnje. Po zadnji veliki gospodarski konferenci vse pri-čakuje dejanj, ki naj sledijo ve-likim obljubam. Prav tako akut-no pa je seveda tudi vprašanje živine, saj sta vendar les in ži-vina glavna vira slovenskega gospodarstva. Poleg lesa so sankcije hudo zadele tudi živi-no. Prej je še nekaako šlo, zdaj pa je zavladal popoln zastoj v živinski kupčiji.

Na kr. banski upravi se je vr-šila včeraj anketa o vprašanju izvoza živine in cen. Na razpra-

vi je poročal odposlanec zavoda za kontrolo izvoza čivine, ki je med drugim navedel tudi pov-prečne cene živine v lanskem letu. Lanskoletne cene so se gi-bale v povprečju: volovi 4 do 4.50 Din, teleta 4 do 6.50 in svi-nje od 4 do 6.75. Tudi pri izvo-zu živine je bila zavoljo sankcij najtežje prizadeta Slovenija. To izgubo tržišča je treba na vsak način nadomestiti z novimi tr-gi, kjer prihaja za Slovenijo zla-st vpoštev Nemčija in Avstrija. Konferenca je v tem smislu spre-jela tudi obširno resolucijo, v kateri naglašajo, da je treba to življiensko važno vprašanje re-šiti z vso resnostjo in pravič-nostjo.

Četrti ponesrečen vlom

v pisarno Majerjeve elektrarne v Kranju

Kranj, 5. februarja.
V noči od sobote na nedeljo je neznan vlomilec zopet skušal vlomiti v pisarno elektrarne Pa-vel Majer in drug v Kranju. To je že četrti ponesrečen vlom v to elektrarno. Vlomilec je z dle-tom odstranil kit iz okenskih okvirjev in odstranil šipe brez ropota iz zunanjega in notranje-ga okna.

Ker so okna na znotraj zaprta še z lesenimi polkni, je vlomilec

skušal odstraniti z dletom lesen vložek, da bi lahko z roko segel skozi odprtino in odgnal zapah. Toda to mu ni uspelo, ker je po zadnjem poiskšenem vlamu da-la elektrarna 15. dec. 1935 leta napraviti železne križe, kar vlo-milec očividno ni bilo znano in je moral odditi praznih rok. Ško-da, ki jo je pri tem napravil, zna-ša 100 Din. Vlomilec so na sle-du.

Vreče, pisma in vozički

Ljubljana, 6. februarja
Ljubljana mora biti res mikav-na. Ze ponovno so oblasti po-slale odtod v njegovo domovinsko občino Braslovče nekega Alojzija Tavčarja, ki se brez posla klati po mestu, pa jo je vselej primahal spet v Ljublja-no. Zdaj so mu ponovno prepo-vedali povratek, samo če bo držalo.

Z vrečami si je hotel pomagati

20 letni brezposelni brivski po-močnik Roman Vidmar. Za ne-kega ljubljanskega trgovca je nakupoval vreče, a mu je šlo menda prepočasno skupaj. Zato se je dal zvečer na 4. t. m. skrivaj zapreti v trgovčevo skladišče, odkoder je ponoči zmetal na ce-sto več ko 50 vreč, ki jih je po-blej zjubraj ponudil istemu trgo-vcu v nakup. Trgovec mu je vre-če pošteno plačal, potem pa je fanta naznanil policiji, ker je spoznal prevaro. Vidmar tatvino priznava. Ker so našli pri njem večjo množino denarja, sumo, da je kaj podobnega že večkrat poskušal in izpeljal z ugodnejšim uspehom. Izročili so ga sodišču, kjer bo lahko premišljeval o no-vih načrtih.

Na vozičke ima piko

brezposelni 25 letni Anton Še-šic. Doma je z Rudnika in pra-vijo, da doslej še ni nikoli imel nobenega poštenega opravila. Baje krade, kar mu pride pod roke. Zadnji čas se je spravil nad jako »premično« blago. Jel je branjevkam in drugim odva-zati ročne vozičke. Ondaj je Amaliji Ogrinčevi odpeljal vo-ziček s Pogačarjevega urga in

ga nekje v Bohoričevi ulici pro-dal za Din 70. Voziček ima že spet prava lastnica v rokah, Šefica pa sodnija.

Moško truplo

so 4. t. m. opazili delavci mest-ne klavnice plavati po Gruber-jevem kanalu. Radi narasle vo-de ga niso mogli potegniti ven-kaj Gre bržkone spet za neke-ga obupanca. Policija poizvedu-je, kdo bi to bil.

Poslovilna pisma

je v splošni bolnišnici pustil za spomin kaznenec Viktor Koče-var. Dečko je pobegnil in brž-kone hotel na romantičen način s pismi spreljati »oko postave« na led, da ga ne bi iskalo tam, kjer morda je ampak med utop-ljenimi ali kako drugače iz živ-ljenja izgnanim obupanci. Današ-nja cinična doba seveda ni ta-kiim gniljivim poskusom ne ver-jame več in je zato verjetno, da se bo podjetni dečko kmalu ujel.

Kino

Petek, 7. februarja

Matica: Tajni kurir. Ob 21.30 poslo-vilni večer hipnotizerja Svengalija. Predprodaja vstopnic od 11 do pol 13.

Ideal: Pustolovščine grofice Dine-ski.

Sloga: Črne oči

Union: Idealni soprog.

Šiška: Vražji dečko.

— Avstrijski knez Starhem-berg je izjavil francoskemu mi-nistru Flandinu, da se Avstrija sicer ne odpove monarhiji, da pa ne bo v tej smeri ničesar storila brez predhodnega popolnega spo-razuma z državami Male antante.

Beseda dneva

Vse ima svoj določeni čas in vsako početje pod nebom svojo dobo. Je čas rojenja in je čas smrti; je čas, da se sadi, in čas, da se vsajeno izruje; je čas morjenja in čas o-zdravljenja, čas podiranja in čas zidanja, čas jokanja in čas smejanja, čas žalovanja in čas plesanja, čas razmetavanja ka-menov in čas zbiranja kamenov, čas objemanja in čas, zdrževati se objemanja; čas iskanja in čas izgubljanja, čas spravljanja in čas zametanja; čas, da se raztrga, in čas, da se sešije, čas molčanja in čas govorjenja, čas ljubezni in čas sovraštva, čas vojne in čas miru.

(Sv. pismo: propovednik, pogl. 3, 1 — 8.)

Razgovori s čitatelji

Vse se obrača

Ljubljana, 6. febr.

Prijatelju na deželi, ki nad pre-mnogim, kar se »v tem času« počenja, zmajuje glavo:

Berite v našem listu današnja »beseda dneva«, povzeto iz sv. pisma. In ker smo že pri sv. pi-smu, vas opozarjamo še na knji-go Jeremija proroka poglavje 5, kjer je zapisano: »Obletite uli-ce jeruzalemske in pogledajte ter izvedite in iščite po trgih njego-vih, ali najdete moža, ali je kdo, ki dela pravico, ki išče zvestobe: in odpustim mestu«. — In berite še dalje in dalje, vso knjigo proroka Jeremija, ki je jokal nad razvalinami Jeruzalema, si preberite in naši boste razlago za vse tisto premnogo, kar vam danes teži glavo in srce.

In pa to preudarite, da sta dve največji človeški napaki neum-nost in napuh.

Ljudem, ki jih vse bridke iz-kušnje niso izmodrovale in ki mislijo, da bodo svoje napake prikrili s tem, da kažejo na na-pake drugih, in ki mislijo, da se krivice na desni strani dajo po-praviti s krivicami na levi stra-ni, takim ljudem ni pomagati.

Kar se pa napuha tiče, nas učl izkušnja, da čim večji je napuh, tem bližji je padec. Nemci ima-jo pregovor: Hochmut kommt vor dem Fall. Star naš pregovor pa pravi: Bog že skrbi, da niko-gar drevesa ne zrastejo v nebesa.

Saj smo vse to že tolikrat do-živeli in še bomo. Zato, prijatelj, mirno kri in potrpljenje. Vse ima svoj čas. In vse se obra-ča...

— Češkoslovaški ministrski predsednik dr. Milan Hodža od-potuje v Pariz v soboto. Njegovemu prihodu pripisujejo v vseh mednarodnih krogih — v zvezi z zadnjimi pariškimi posveti — še prav posebno važen pomen. Ni izključeno, da ne bo dr. Ho-dža takoj po svojem povratku iz Pariza obiskal tudi Beograd in Bukarešto.

Opozorilo naročnikom!

Vse cenjene naročnike naše-
ga lista, ki so z naročnino v za-
ostanku, vljudo prosimo, naj na-
ročnino takoj poravnajo. One
naročnik pa, ki nam dolgujejo
naročnino za dva meseca, vljudo
opozarjamo, da jim bomo pri-
hodnji dan list nehali pošiljati
če zaostankov ne bodo takoj po-
ravnali. Tisti naročniki, ki pa že-
le list še naprej prejemati, naj po-
ravnaajo naročnino in na položni-
ci napišejo, da žele list še naprej
prejemati. Poslali jim bomo vse
zaostale številke in uredili, da
bodo list redno prejemali.

Inž. Lojze Pikel +

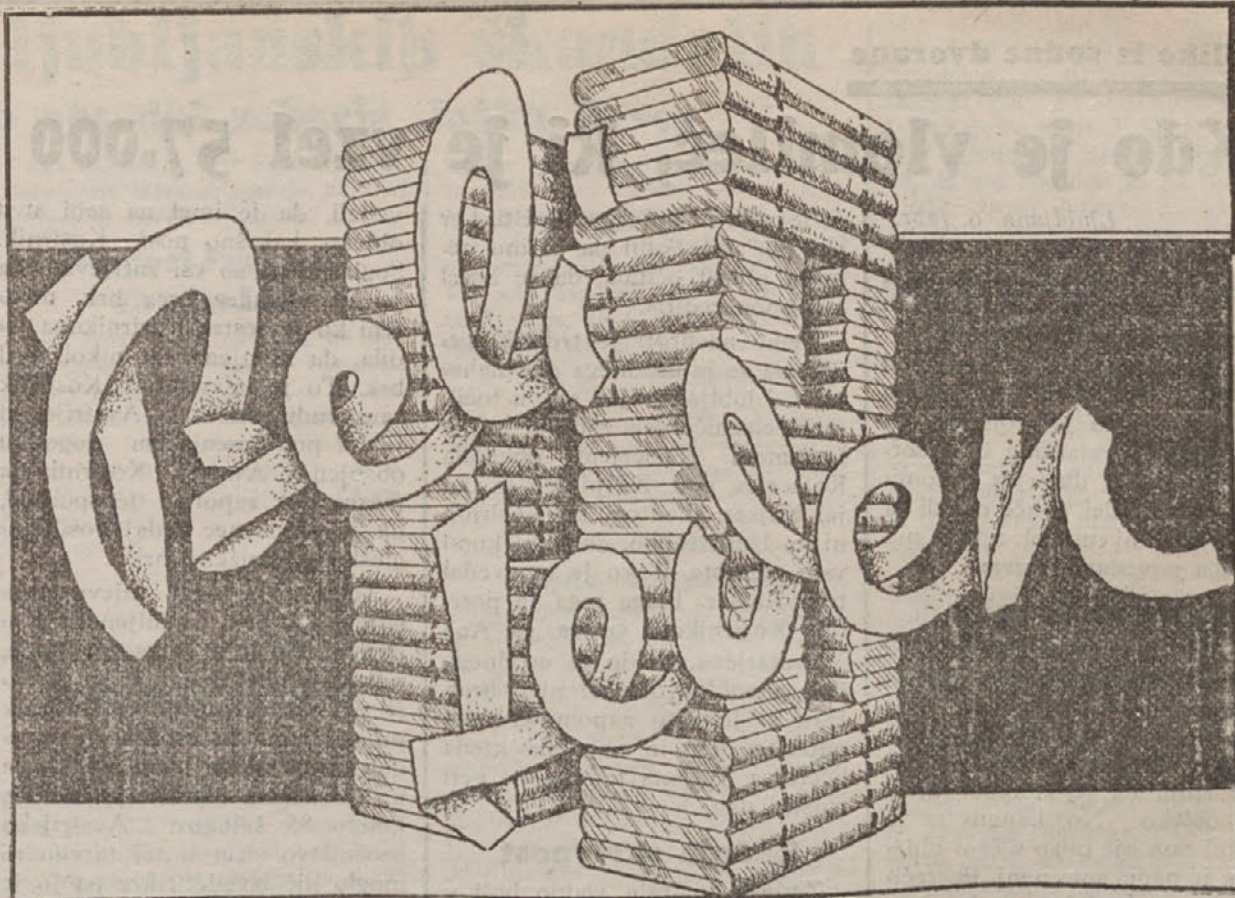
Ljubljana, 6. febr.

Malo je tako dobrih src, kakor
je bilo Lojzetovo, in malo je tudi
tako vztranih ljudi, kakor je bil
ta zadnji sin znane Piklove družine
v Postojni. Z vso svojo mehko
dušo je do zadnjega visel in se z
največjo ljubeznijo oklepal svoje
76 letne matere, jo spremljal na
izprehodih in vodil v cerkev, vse
življenje pa seveda tudi podpiral
in žrtvoval tudi svoje zdrave sa-
mo zato, da je njej, svojemu bol-
nemu bratu in svojima bolnima
sestrama lahko pomagal.

Ko je Lojze napravil na ljubljans-
ki realni maturi, je študiral na
Dunaju tehniko. Ni je mogel na-
praviti, ker je bil že za časa bal-
kanske vojne kot častnik bosan-
skega polka mobiliziran in poslan
v Bosno. Nato se je pa pričela sve-
tovna vojna, ko so ga njegovi Dal-
matinci prav tako oboževali, ka-
kor prej Bosanci. Po prevratu za-
radi slabih gmočnih razmer, saj je
skrbel za vso družino, ni več mo-
gel na visoko šolo v tujino in je
moral kot strojni tehnik vstopiti v
službo Trboveljske premog. dru-
žbe, kjer je ostal kot naivestneši
uslužbenec in najboljši kolega do
zadnjega, ko ga je pri opravljanju
službe dohitela udi nesrečna smr.
V terek med viharjem, ki smo tu-
di mi o n'jem poročali, kako je po-
podiral drevje in kozolce ter od-
našal strehe po Gorenjskem in
Hrvaškem Zagorju, je inž. Lojze
Pikel pripravil važna priklopi-
tvena dela pri električni TPD v
Krašini in s še nedograjenega hla-
dilnega stolpa, ki ga je orkan
omajal, ga je težak tram zadel na
glavo s tako silo, da je še po pol-
noči v sanatoriju slovitega kirurga
prof. dr. Gottlieba v Zagrebu iz-
dihnil svojo plemenito dušo, nje-
gova dva spremljevalca sta pa
srečno odskočila.

Pred leti se je Lojze oženil in
bil je srečen, ko mu je njegova
ljubljena žena ga. Ljubica iz zna-
ne Zorotove družine v Kamniku
podarila sinčka Jernejčka. Dobri
dve leti je sinko star in že brez
najboljšega očeta. Osivela mati in
obupana vdova naj se tolažita z
zvestvijo, da za predobrim Lojze-
tom plačejo vsi, ki so ga poznali.
Ko v petek dopoldne pripeljejo
Lojzetovo truplo v Ljubljano, ga
polaže v mrtvaški veži na Vidov-
danski cesti 9. na mrtvaški oder.
Popoldne ob 15.30 bo pa pogreb
k Sv. Križu.

Nesrečnemu, zares plemenitemu
inž. Lojzetu Piklu časten spomin,
njegovim pa najtopleše sožalje.

Čitaj „Glas“

Da strankam olajšamo kupovanje blaga, ki je za časa
našega „BELEGA TEDNA“ tako poceni, smo izdali

poseben slovenski cenik

Zahtevajte ga brž, prejmete ga
tako in brezplačno.

Kastner & Ohler
Zagreb

Kje je še kaj prostora?**2 milijona kv. km gre na dražbo**

Zemlja je razdeljena. Celo
ozemlja okoli obeh tečajev, ki so
bila poprej brez gospodarja in ki
niso, da bi tam mogel prebivati
človek, so si po vojni vestno raz-
delila med seboj Anglija in Ameri-
ka, Rusija in Kanada, Norveška in
Avstralija, Francija in Argentina;
da celo še neodkriti otoki v teh
polarnih morjih niso več brez go-
spodarja — vsaj na zemljevidu ne.

Na drugi strani pa primanjkuje
prostora. Več ko ena država Ev-
rope je preobitljena in išče no-
vih krajev za naselitev svojega
ljudstva in razpečavo svojih izdel-
kov. Italija utemljuje s to potre-
bo svojo voljo po osvojitvi Abesi-
nije. Nemčija vpije po kolonijah,
ki jih ji ne Anglija ne Francija ali
Japonska ne bodo kar tako dale
na razpolago, ker so med tem v
teh kolonijah investirale že težke
milijone.

Kolumbovo jajce

Povsod stojijo pisane pogodbe
proti življensko-političnim potre-
bam, povsod grozi nevarnost no-
vih konfliktov.

Zato tisti, ki vodijo danes uso-
de narodov, obupno iščejo kakega
izhoda. Nekateri mislijo, da so ta
izhod tudi že našli. Kolumbovo
jajce! Pravi se mu: nova razdeli-
tev kolonij.

Da ne bo ne Anglija ne Francija

ne Japonska kaj od svoje koloni-
jalne posesti odstopila drugi sili,
tega pač ni treba šele poudarjati.
Ampak tu je na primer mala Portu-
galska s komaj sedmimi milijoni
prebivalci, s težko gospodarsko
krizo, brez denarja, dušča se v
dolgovihi, in kljub temu z ogromno
kolonijalno posestjo, obsegajočo
več ko dva milijona kvadratnih
kilometrov, za katere naseljeva-
nje ali vsaj izkoriščanje ji manjka
še tako skromnih sredstev in
možnosti.

Kolonija kakor portugalska Gvi-
neja, kapverdijsko otočje, San
Tomé, Goa in Macao tu ne prihajajo
v poštev; to so majhna ozem-
lja, obsegajo vsega skupaj komaj
45.000 kv. km., tudi jih Portugal-
ska razmeroma produktivno upra-
vlja in vrh tega so že stoletja v
njeni posesti.

Dve celotni cesarstvi

Ampak tukaj sta še Angola in
portugalska vzhodna Afrika, —
Angola, ogromna kolonijalna drža-
va ob južnozpadni afriški obali,
skoraj trikrat tolika kakor Franci-
ja, a s pičlimi štirimi milijoni pre-
bivalcev, med njimi samo nekaj
tisoč Portugalcev, — in pa portu-
galska vzhodna Afrika (Mozam-
bique), en in pol krat tolika kakor
Francija, z nekaj nad 3 milijone
prebivalcev. V obeh teh kolonijah

presega uvoz izvoz, v Mozambiquen
celo za dvojno, dasi se nahajajo v
Angoli veličanska diamantna po-
lja in nasadi bombaža in so v Mo-
zambiquen dane prvovrstne polje-
delske možnosti, a jih Portugalska
ne enih ne drugih ne more količkej
izkoriščati, ker ji manjka ljudi in
denarja.

Najmanj 30 milijonov odvdišnih
Evropecev bi v teh dveh koloni-
jah našlo novo domovino, zlasti v
Angoli, ki ima izredno zdravo pod-
nebje. Portugalska je nekoč že
bila pripravljena Angolo oddati.
Leta 1930 je že bilo nekaj poga-
janj o prodaji, a to pogajanja so
se razbila, ker so Portugalci sta-
vili previsoke zahteve.

Kdo bo dal več?

Danes je to vprašanje zopet po-
stalo aktualno, in nikakor ni iz-
ključeno, da bo danes ali jutri v
Ženevi kaka na tem interesirana
država sprožila predlog, ki naj bi
Portugalsko pripravil do tega, da
ti dve koloniji, ki nomenita za
njen državni budžet samo obreme-
nitev, odstopi in bi se isti potem
v obliki mandata porazdelili med
evropske države, ki so preobitu-
dene in so jim zato kolonije
življenska potreba.

Nad svetom visijo težki, gro-
monosni oblaki. Vsak čas lahko
kje treščijo in zaneti požar. Pa je
morda v tej zamisli res ključ do
mirnega izhoda iz današnjega tako
nevarnega položaja.

„Glas“ je poceni

Slike iz sodne dvorane

Kdo je vlomilec, ki je vzel 57.000

Ljubljana, 6. febr.

Močno po teatru je dišala afera, ki že nekaj časa razburja naš gorenjski kot. Na Jesenicah pri Legatu je bilo namreč 7. maja lanskega leta v času med pol 10. in pol 15. uro vlomljeno v stanovanje in je vlomilec odnesel denarja, zlatnine in srebrnine za 57.200 dinarjev. Vlomičar ni nihče videl, nihče opazil in zato tudi ni mogel nihče nič pravega povedati o njem.

Drug za drugim

Sodišče je imelo s temi odbeglimi tisočaki že večkrat posla. Najprej je bil osumljen neki Langus. Ena izmed prič, šolar Marjan Vister z Jesenic, je namreč trdil, da je vlomilec nosil črno obleko. No, Langus se je smukal tam kje blizu v črni obleki, pa je padel sum nanj. Posrečilo pa se mu je dokazati, da nima za ta vlom nobenih zaslug, in je bilo postopanje proti njemu ustavljeno.

Bo tretji pravi?

Za njim je prišel na vrsto neki Roš. Ker je Gorenjec, so mislili, da so mu razmere tam nemara bolj podrobno znane. Končno se je tudi on izmotal iz zanke in je prišel na vrsto l. 1895. v Zg. Šiški rojeni sedlarski in pleskarski pomočnik Ivan Kosirnik. Fant ima že dolg življenjepis in je skupno v raznih rokih in oblikah presedel doslej že nekaj nad sedem let za mrežami. Blizu tega časa se je mudil na Jesenicah, kmalu za tem pa jo je »črno« popihal v Avstrijo, kjer se je klatil okrog, si mimogrede tu in tam kaj privoščil, šel poskušat tudi po strežbo v avstrijskih zaporih, dokler ga niso nazadnje iz Avstrije izgnali.

Neki pobratim, ki sta skupaj sedela v Ljubljanskih zaporih prejšnje čase, ga je ovadil policiji. Po nekaterih znakih je sklepal, da je vlomilec Kosirnik. Pa je bil fant v »lebetu«. Prijeli so ga in ga vtaknili v preiskovalni zapor.

Peti rojstni dan

Kosirnik se je otepal in zatrjeval, da ni vlomil, ker ga sploh tedaj ni bilo na Jesenicah, Kunstek, njegov pobratim iz zaporov pa je trdil, da mu Kosirnik še 6. maja lanskega leta pisal karto z Jesenic v Novo mesto, kjer je tedaj Kunstek »služil« v zaporu. Ko so ga pozvali, naj predloži dotično karto in še eno, ki naj bi mu jo bil pisal Kosirnik malo pozneje iz Maribora, je Kunstek sporočil policiji, da tega žal ne more storiti, ker so med tem obe karti raztrgali otroci. Sedaj na razpravi pa je kot pričča to izjavo spremenil, češ, da karti nista bili strgani, ampak la-

ju le zato ni hotel predložiti, ker sta bili počekani pa bi mu nemara oblast očitala, da je hotel kaj »ponarediti«.

Temu nasproti je trdil Kosirnik, da se je usodnega dne nahajal v Ljubljani, kjer sta v točilnici železničarske zadruge s pobratimom Kaiserjem obhajala Kajserjev god. Za pijačo je dal Kajser, medtem ko Kosirnik ni imel niti toliko, da bi si kupil vsaj cigarete. Tako je izpovedal tudi Kajser. Poleg tega je potrdila Kosirnikova sestra, ga Ana Vrankarjeva, da jo je usodnega dne popoldne obiskal njen brat. Dan si je zato zapomnila tako natanko, ker je obhajala njena hčerka Tatjana tedaj svoj rojstni dan.

Zadnja skrivnost

Zadeva je lezla vedno bolj v smešno, ko so bile prečitane izpovedi jeseniških prič. Isti, ki so prej trdili, da je vlomilec nosil črno obleko, so drugič izpo-

vedali, da je imel na sebi sivo obleko, kakršno nosi Kosirnik. Soglasno pa so vsi zatrjevali, da je bil vlomilec brez brk, medtem ko je sestra Kosirnikova trdila, da ni njen brat nikoli bil brez brk. To je izjavil tudi Kosirnik sam, tudi sodnik iz Avstrije, ki je bil po jeseniškem dogodku obsojen v Avstriji. Kosirnik na mesec dni zapora je sporočil, da je obtoženec tedaj nosil an- gleško pristrižene brke.

Tako se je tedaj zadeva poja- snjevala v prid osumljenega. Kosirnika. Šlo je le še za vprašanje, odkod je imel denar, ki so ga našli pri njem. Končno je Kosirnik pojasnil tudi ta »vzrok« in povedal, da je nekje blizu Velikoveca na Koroškem ukradel pri nekem kmetu 85 šilingov. Avstrijsko orožništvo sicer o tej tatvini ni moglo nič izvedeti, ker pa jo je Kosirnik sam priznal, je moral biti tudi sojen.

Po zaključku zasliševanja je državni tožilec dr. Goslar izjavil

da v celoti vzdržuje obtožnico, exx offo branilec dr. Goljar pa je v kratkem govoru opral svo- jega neobogljenelega klienta in po- kazal, da je v tem primeru Ko- sirnik, pa naj bo sicer njegovo življenje kakršnokoli, pač le žr- tev. Postopanje je pokazalo, da mu ni mogoče prav ničesar do- kazati. Priče si v svojih izjavah nasprotujejo in s tem dokazuje- jo, da so slabo opazovale. Tudi priča Kunstek, na katero se opira policijska ovadba, je nezadostna in se je zapletla v protislovja. Nasprotno pa ima Kosirnik za svoje trditve verodostojne pri- če.

Nato se je senat, ki mu je predsedoval sos dr. Gorečan, umaknil. Po kratkem posvetu je predsednik senata razglasil sod- bo: Kosirnik je bil obtožbe za vlom na Jesenicah oproščen, za tatvino v Avstriji, ki jo je sam priznal, pa je z ozirom na števil- ne prejšnje kazni »dobil« 1 leto robije in triletno izgubo častnih pravic. V kazni se mu všteje preiskovalni zapor izza 20 sep- tembra lanskega leta do dne razprave. Obtoženec je obsodbo sprejel.

Izgnanec se vrne

V razpravni dvorani št. 79. se vrste razprava za razpravo. Bolj živahno kakor v dvorani sami je na hodniku, kjer razen udele- žencev brezposelni in radoved- neži prodajajo firbec, kakor bi rekel pristen Ljubljančan. Med drugim je bil na vrsti

Vlom v Majerjevo elektrarno v Kranju

V noči na 15. decembra lan- skega leta je 35 letni Vladislav Kaplan poskusil svojo »srečo«. Zlezel je v pisarno omenjene tvrdke, vendar so ga zasačili, preden je mogel kaj nabrati in odnesti pete.

Kaplan ima vzlic tako krščan- skemu priimku že marsikaj na

vesti in je bil radi odličnih svo- jih lastnosti že z razsodbo okro- žnega sodišča v Ljubljani z dne 8. marca 1932. za vedno izgnan iz naše države.

Vzlic temu ga je srce vleklo k nam in se je 6. decembra lanske- ga leta res vrnil. V petih tednih je že toliko pregledal položaj, da se je lotil novega podviga v Kranju. Za junaštvo in zasluge je bil tudi sodba primerna: Ka- plan je dobil 1 leto, 6 mesecev in 15 dni robije. Poleg tega za ved- no izgubo častne pravice in bo- po odslužitvi kazni zopet za traj- no izgnan iz naše države, dokler ga bržkone spet »srce ne prižene nazaj«.

Ni bila „ta prava“

Za tem sta se vršili dve tajni razpravi, ki sta pa bili obe pre- loženi. Ko je stopil pred sodnike grešnik, ki mu je vzlic starim letom zavrela kri, da se je spo- zabil nad desetletnim otrokom, je nastal v sicer resni dvorani smeh kakor pred lutkovnim od- rom. Pa ne mislite, da smo se smejali nečednemu dejanju. Le nekaj drugega je bilo. Po preči- tanju grehov bi naj vstopila v dvorano »žrtev« s svojo mater- jo. In tedaj se je na vsem lepem izkazalo, da delica ni toli stara kakor trdi obtoženica, da se ji v tem oziru hvala bogu še ni zgo- dila nobena krivica in da starega grešnika niti ne pozna, a on se veda tudi ne nje.

»Kako moreš reči, da si zdaj 13 let in pol, če si pa bila avgu- sta komaj deset?« začudeno vpraša resni sodnik deklico, ki še bolj začudeno gleda, češ:

»Avgusta sem bila stara 13 let, ne 10! Zdaj sem jih pa 13 in pol«.

Malo čudno so se spogledali vsi skupaj in se končno sporazu- meli, da res niso našli prave žrt- ve.

»Kar pojdite zdaj«, pravi sod- nik obtožencu. »Ta ni prava. Boste morali počakati, da naj- demo pravo. Tedaj vas pa spet pokličemo«.

»Je ne boste našli, ker je ni«, postane stari mož samozavesten in z nasmeškom odide iz dvo- rane.

Celje

Osebnost. Ravnatelj banov. kmetijske šole v St. Jurju ob I. ž. g. inž. Val. Petkovšek je preme- ščen za sreskega kmetijskega re- ferenta v Mursko Soboto, na njegovo mesto pa pride inž. Lah.

Odsekala si je prst, in sicer palec na levi roki, ko je 56-letna Urška Sršič v Vitanju pretekli ponedeljek sekala steklo.

Denar je pogoltnil 4letni delav- čev sin Metod Križnik iz Podlo- ga pri Planini. Pogoltnil je dva stara kovanca. Moral je v bol- nišnico.

Daneš-Gradiš, gledališki igra- lec, ki je pri premieri »Pesmi s ceste« Pavla Schürkeja, prazno- val 35 letnico svojega odrskega udeleštovanja, je tudi v celjskem gledališču v torek 4. t. m. žel splošno priznanje in čestitke. Muzikantski trio Miško, Krštof in Karel v »Pesmi s ceste« izra- žajo ob svojem počestnem muzi- ciranju razpoloženje, ki je bilo publiki še posebno všeč.

»Kako zabogatiš?«, komedija v 3 dejanjih Bernarda Shawa, bo prihodnje gostovanje ljubljanske drame v torek 11. februarja ob 20. Neabonentf. dobe vstopnice v trafiki Fraje na Dečkovem trgu.

Radio Ljubljana

Petek, 7. februarja. Ob 11: Šolska ura, Bela Krajina in davnina, Mirko Kugler, 12: Opera uvertura, plošče, 12.45: vreme, poročila, 13: čas, poro- čila, 13.15: Pesmi o ljubezni in pesmi- ce za ples, plošče, 14: vreme, borza, 18: Zenska ura, 18.30: Slike iz Alza- cije, plošče, 18.40: Dr. Bajič predava o Podjetju v delovnem pravu, 19.30: Narodna ura: Ivo Franič iz Zagreba predava o jugoslovanski demologiji, 20: Koncert Glasbene Maticе, 22: čas, vreme, poročila, 22.15: Operetna gla- sba.

Poglavje o ljubljanskih škandalih

To in ono po obsodbi zobarja Jožka Bevca

Ljubljana, 6. februarja. Pri frančiškanih bije ura 4. v dolgočasno, mokromrzlo popoldne. Okrog parka na Trgu kralja Petra postaja nenavadno mnogo ljudi. Niti ne pogledajo drug drugega, k večjemu po dva stojita skupaj in se zamišljeno pogovarjata. Drugi stoje ali se počasi prestopajo sem in tja, bolj kakor bi se hoteli komu ogniti nego, da koga čakajo. Skoraj na skrivaj se ozirajo na justično palačo in na uro pred njo ali pa na frančiškanska zvonika. Štiri je šele in sodba bo razglašena šele ob 17.30, kakor so čitali v listih.

Tudi v palači po hodnikih plašno hodi nekaj ob tej uri nenavadnih gostov. Tudi ti menda ne marajo, da bi jih kdo videl. Pred št. 79. jih je že več in sami taki, ki jih še nikdar nisem opazil med poslušalci. Sami zreli, starejši, dobro oblečeni in tudi dobro rejeni ljudje.

Mož — uživac in zastopnik javnega mnjenja

Zanima me, kaj mislijo, in stopim k dvema možakoma. Blizu 60 mora imeti starejši in napeta rdeča lica pričajo, da mož zna uživati. Manjši vodi majhnega otroka seboj, da govorimo prav tiho in tako, kakor se pač govori pred otroci. Starejši modro molči, v obeh mu pa vidiš, kaj misli. Posmeh! Vžival bil Manjši je pa popolnoma v oblasti javnega mnjenja, ki je nastalo decembra 1934., ko so listi pričeli trobiti v svet najstrahotnejše novice o gromozanski pokvarjenosti ljubljanske gospode. »Vse je prikrito in potlačeno, vse podplačano in prisiljeno, vse samo pesek v oči!« To je »vox populi«, ljudski glas, in to je »vox dei«, božji glas, kakršnega so ustvarili tisti, ki so razbrskali nedokazan gnoj na vse vetrove. S postelje, kjer so izvohal, da sta se dva valjala, so potegnili umazano plevnico in jo zmagoslavno vlekli v line zvonika, jo pretrgali in raztresli pleve v veter.

Pleve v vetru

»Nič ne govorite! Kje so pa tisti in oni ter tiste, Seveda, te so izbrali, ker nič niso! Saj vemo, da je vse fotografirano, ampak take fotografije so vse izginile. Lari — fari, mi že vemo!« Sedaj pa lovite tako-le pleve, in odgovorjajte na to namigovanje! Ali ne vidite mežikanja nevernih Tomažev? Zbesnela Fama je v tem namigovanju, stekli »vox dei« v tem mežikanju! Ujemite ju in ukrotite ju! Ne morete več, kakor ne spravite več na kup razbrskanega gnoja in ne morete več plev nabasati v pretrgano plevnico.

Vse delo zastonj

Zato je upravičeno rohnelt in se togotil državni tožilec, da naj bi bilo leto dni dela zastonj? Zato so si na sodišču leto dni ubijali glave preiskovalni sodniki, drž. tožilec in apelacijsko sodišče? Zaradi te umazane plevnice že nad leto dni trpi nešteto opljuvanih in s strupenim blatom ometanih poštenih ljudi popolnoma po nedolžnem. In zato je Ljubljana po vsem svetu zaslovela za svinjak. Za tako smrdljiv svinjak, da so parisko predmestje in pristaniška zabavišča po svetovnih lukah v primeri z njim otroški vrtei.

Kdo naj zavije vrat nahujskanemu, zlohotnemu javnemu mnenju, kdo naj preveri te neverne Tomaže?

Napori Pravice za resnico

Mali senat se je od jutra do polnoči potil in z zgledno vdanostjo Pravici iskal resnice. Ali so se gospodom od najvestnejšega, možgane vrtajočega dela razbeljene glave ohladile do jutra, ko je senat v posvetovalnici spet sedel skupaj in do večera pretehtal

da bi našel resnico in ji dodelil pravico.

Sodnik in neverni Tomaž

Šele, ko so se prižgale luči po hišah, sodniki končali svoje delo. In kdor je videl izmučeni obraz predsednika Breliha, je moral tudi čutiti njegove od napora pretegnjene živce in verjeti v resno možnost poštenjaka in v vso njegovo jekleno voljo, biti vreden imena slovenskega sodnika.

Nemir masčevalnega hlastanja po senzaciji je namah utonil v nemem spoštovanju moža, ki je prišel drhteči množici razglasiti sodbo.

Neverni Tomaž je položil prst na rano. Od pretiranih in napihnjenih laži zbegano poslušalstvo je verjelo.

§ 275 in četrta zapoved

Ker so imena in podrobnosti afere tajne, bo celo Ljubljano težko preveriti, da našo mesto niti daleč ni tako pokvarjeno, kakor se sodi po raznih tiskanih poročilih, ki so izšla že l. 1934., zlasti pa po silno pretiranih govoricah, ki so tedaj nastale. Edino

vestno zasledovanje razprave je moralo prepričati vsakogar, da po splošnih pojmih naše javnosti, ki ne pozna vsebine § 275. k. z., ni šlo za nič drugega, kakor za grehe proti VI. božji zapovedi, ki jih pa zakon ne kaznuje, če se gode med štirimi stenami Privatnega stanovanja, kar je posebno povdarjal sam drž. tožilec. Zato je bil Bevc tudi oproščen večine grehov proti VI. božji zapovedi, ker se zanje ni dogovoril v ordinaciji. Za grehe zoper VI. božjo zapoved je izpovednica.

Upravičenost tajne razprave

Torej, javno mnenje bi se pomirilo, če bi sodišče imelo več publicitete. Ta mu je bila pa odvzeta zaradi izključitve javnosti. Tajna razprava je bila pa tudi vsestransko upravičena zaradi delikatnosti in moralnih pomislekov, predvsem pa zaradi takta napram pričam, da ne bi bile kompromitirane in bi zato trpele škodo. Spet čutimo, da nam manjka posredovalec med sodiščem in javnostjo.

Posredovalci med sodiščem in javnostjo

Dokler smo imeli poroto, so zastopniki ljudstva posredovali tudi pri tajnih razpravah in razširilo resnico med svet. Ker porote nimamo več, je treba poskrbeti za drugega posredovalec med sodiščem in javnostjo. Priporočljiva bi bila sprememba kazenske-pravnega reda, da sodišča k tajnim razpravam lahko pripusti tudi zrele in resne zastopnike in zastopnice vseh stanov in krogov, zlasti pa tudi vseh slojev. To bi dalo justici tudi simpatično demokratično lice. Na ta način bi se resnica razširila in prišla tudi do veljave, da ne bi bilo več težkih posledic laži, ki temu ali onemu in tudi vsej Ljubljani jemlje dober glas.

Pomirljiva vest za vlagatelje:

Dinar ostane trden

Dosedanje reševanje vprašanja kmetijskih dolgov je samoposelil ustvariti neko posebno ozračje, ki ga ni moči zatajiti. Prav posebno pa je vidno, kako sta se v kratkem času ustvarila dva gospodarska tabora: dolžniki in upniki (vlagatelji itd). Dolgotrajno reševanje in eksperimentiranje je na obeh straneh vzbudilo nejevoljo, v taboru dolžnikov pa ponekod celo skrito željo po inflaciji. Tega pa se strahovito bojijo upniki in zlasti vlagatelji, ki

bi bli s tem življenjsko udarjeni. Za to bojazen je sedaj prišla iz Beograda pomirljiva vest. Ko je ministrski svet razpravljalo vprašanje kmetijske zaščite in pretresal obširen material in razne predloge za rešitev tega tako važnega vprašanja, je predhodno osvojil načelno stališče, da v nobenem slučaju ne bo vlada podvzela najmanjše mere, ki bi oškodovala stabilnost in vrednost naše narodne in državne valute — dinarja — in interese vlagateljev.

40 letna pravda

za težke milijone neke lepe Ekaterine

Ruma, 6. februarja. Svoječas je več milijonska dedščina vzbudila pravo senzacijo v Rumi in vsej daljni okolici. Po pokojni lepotici Ekatarini Kardini Monolo je ostala »multimilijonska« zapuščina, za katero se že več let bijejo sorodniki pok. Timoteja Georgijevića, očeta lepe Ekaterine. Bitka za milijonsko zapuščino se vodi že nad 40 let in je prav te dni prišla v prav inte-

resanten štadij. Te dni je namreč prišel v Rumo kmet Vasa Georgijević iz neke bližnje vasi. S seboj je prinesel pismo nekega romunskega advokata, ki je kmetu sporočil, da je voljan prevzeti zapuščinsko pravdo za visok advokatski honorar. Odvečnik je sporočil obenem, da bo 22. aprila letos ponoven napok zapuščinske pravde, in sicer pred sodiščem v Bukarešti, ki pa se ga mora kmet Vasa

sam osebno udeležiti. Kmet, ki že več desetletij vodi pravdo za to zapuščino je gmotno popolnoma izčrpan, tako da sedaj niti za pot v Bukarešto nima. V Rumj je obiskal ugledne meščane in jih naprosil, da mu posodijo za na pot primerno vsoto denaria. Za to uslugo jim je voljan prepustiti del dedščine.

Lojze Dolničar †

Ljubljana, 6. februarja. Danes popoldne so pri Sv. Križu pokopali g. Lojzeta Dolničarja. Reven je legel v grob, star 60 let, in vsakomur bi se moral smilili, da ga je usoda tako sovražila. Zadnji je bil od šestih bratov Dolničarjev s ponosne domačije v Šmarinu za Savo. Vsi so bili ugledni gospodarji in sloviti restavraterji, vsi tudi v nam sovražnih časih odločni narodnjaki. Lojze je poslovenil kolodvorsko restavracijo v Št. Petru in Mariboru ter še več drugih, poslovenil je pa tudi skrajno nemškutarski hotel »Mallner« na Bledu, ko ga je kupil še pred prevratom. Srce nas boli, toda usoda je že taka, da moramo zapisati: berač, ki so ga danes pokopali, je imel največje zasluge, da je danes slovenski gostiteljski stan na najboljšem glasu v tujsko prometnih krogih Evrope. Nazadnje je imel v najemu hoel Tivoli v Ljubljani, a vse Dolničarjeve žrtve, vsi njegovi talenti in podjetnost hotela »Tivoli« niso mogli oživetiti. Nekdaj tako neutrudljivi in kavalirski Dolničar ni mogel zmagovati najhujših udarcev usode, ki so trgali tudi njegovo družino. Obupanega in ubitega je grenka resignacija gonila po ljubljanskih ulicah, a nekda do skrajnosti radodarni revež je le redko srečal usmiljenje onih, ki so se nekda potegovali za njegovo slepo dobrodušnost. Sedaj šele počiva v miru. Naj mu bo lažje na onem, kakor na tem nehvaležnem svetu!

Kmet Nedić pri Masaryku

Praga, 6. februarja. V Prago je prispel 83 letni kmet Jeremija Nedić iz Teočina v Šumadiji v posete k bivšemu predsedniku češkoslovaške republike in svojemu staremu prijatelju dr. Masaryku.

Kmeta Nedića so na praškem kolodvoru sprejeli prav slavnostno, tako da je bil starček ves ginen in mu kar ni šlo v glavo, da ga sprejemajo kot kakkega diplomata in odličnika. Nedić si je namreč delal, da mora, predno za vedno zatisne svoje trudne oči, še enkrat videti svojega starega prijatelja dr. Masaryka, s katerim se je spoznal v Srbiji že leta 1910, ko je Masaryk potoval po Srbiji in zbiral obtežilni material proti avstrijsko-ogrske-mu poslaniku grofu Forgachu. Po medsebojni korenspondenci, ki je trajala skozi vsa leta, se bosta oba starčka sedaj sestala in si bratsko stisnila roke ter se pomnila in obujala spomine. opozorilo naročnikov

— V Budimpešti so te dni aretirali več komunistov, ki so pri zaslisanju baje priznali, da so pripravljali po navodilih Bela Kuna komunistični državni prevrat na Madžarskem.

MAŠČEVALEC

Kriminalni roman.

35

Drugi del.

Nesrečni polkovnik se je nezavesten zgrudil. Odnegli so ga in zdravnik ga je le z velikim trudom mogel spraviti zopet k zavesti.

Med tem so sestavili zapisnik. In Davis si je pri pregledu kraja zločina ustvaril natančno sliko o poteku dogodkov.

Medtem je prispel tudi kriminalni šef, i je takoj zakričal Davisu:

»Torej zopet Jack?«

Davis je prikimal in izročil šefu pismo, ki ga je ta pozorno prebral, na koncu pa pripomnil:

»V tem primeru je morilec nedomestoval krvnika.«

Nato je šef stopil k polkovniku:

»Ali dovolite, da prepešemo truplo zaradi raztelesenja v anatomijo? Policija bo storila vse, kar je v njenih močeh, da vjame zločinca.«

»Zločinca — ste rekli? je odgovoril polkovnik, zdaj popolnoma miren. Najbrže ste hoteli reči: maščevalca moje časti? Če ne bi bilo njega, bi postal žrtev te ničvrednice! Ko bi vedel za njegovo ime, bi se mu zahvalil, da mi je rešil pred to zavdajalko!«

Čeprav je bil kriminalni šef ogorčen Jackov nasprotnik, si je vendar na tihem moč priznati, da ima polkovnik prav.

Prisel je mrliški voz po mrtvo Nelly. —

Danilo se je že, ko so policijski uradniki zapustili hišo, polkovnik je ostal sam. Naslonjen na mizo je nepremično zrl tja, kjer je pravkar še ležalo truplo žene, ki jo je nekdanj tako vroče ljubil. . .

Svobodna

V Jackovi hiši, v ulici zapadne obale, je življenje mirno potekalo. Jacka že nekaj časa ni bilo na spregled.

»Teror« se je pozibaval v svojem pristanišču in krmar Tom se je že kar polenil.

Mladi mornar je iskal razvedrila, posebno odkar ga je zapustila njegova zaročenka.

Ker je bila Bessie pogosto v družbi z Edvardom je ob takih prilikah Molly vedno ostajala sama. Na čudežen način pa se je Tom takrat vedno znašel v bližini njene sobe, in ga je Molly pogostokrat srečavala.

Molly se je smilil mladi mož, posebno ker je bil zadnje čase vedno žalosten in zamišljen. Zato se je rada razgovarjala z njim, kadarkoli je bila priložnost. In Tom je že skrbel, da je bilo teh priložnosti čedalje več.

In tako je prišlo, da je Tom čedalje bolj pozabljal svojo nesrečno ljubezen, in da se mu je kar razjasnil obraz čim je zagledal Molly.

»Ah, lepo od vas, gospodična, da ste zopet enkrat prišli iz sobe,« je nekega dne nagovoril Molly, potem ko je dolgo prežal nanjo na hodniku. »Slučajno sem pravkar šel mimo vaših vrat, pa sem si mislil, bogve ali jo bom danes kaj videl to prijazno gospodično Molly. No, pa ste slučajno stopili ven. Včasih ima tudi ubogi Tom srečo.«

Molly se je nasmehnila, a ni ničesar odgovorila; počasi je šla h klopici, stoječi na koncu hodnika in se vsedla.

»Če smem prisesti, gospodična?« je dejal Tom in že tudi prisedel. »Saj vas menda ne dolgočasim moja družba . . .«

»O, nikakor ne, gospod Tom! je ljubeznivo rekla Molly. »Saj je tudi meni malo dolgčas. Moja prijateljica Bessie je tam.«

»Da, tam je pri svojem dragem, gospodična Molly!« je hitro pograbil priliko Tom. »Oh, kako ga zavidam! Če bi imel tudi jaz tako srečo, da bi me obiskalo tako lepo, lepo dekle. Oh, da . . .« In Tomu se je izvil iz širokih mornarskih prsi globok vzdih.

»Da, da, Bessie je zelo lepo deklet!« je pritrdila Molly, ki ni hotela razumeti njegovega namigavanja.

»Ampak jaz sem hotel reči to, da se mi vi še veliko bolj dopadate, gospodična Molly. Vi ste še lepši!« je v eni sapi spravil iz sebe Tom in se kar ustrašil lastne korajže.

Molly je zardela v obraz, povesila oči in ni rekla besede. Zdajci se je pa zdržnila in pozorno pogledala proti drugemu koncu hodnika, ki se je izgubljal v mraku.

»Kaj pa je, kaj vam je, gospodična Molly?« je prestrašeno vpraševal Tom.

»Ah, nič. Zazdeto se mi je, kakor da bi se kdo plazil mimo,« je dejala Molly.

»Najbrže je bila Eliza. Kdo naj bi pa bil? A vi se bojite Elize, kajne, gospodična?«

»Da, bojim se je, ker me tako sovraži. Sama ne vem zakaj,« je prostodušno odgovorila Molly.

Seveda vas sovraži, zaradi ti-stega, saj veste, ker ste njenega Jima izdali policiji. Zato je tudi Jim na vas jezen, čeprav je bil takrat v vas tako zaljubljen. Ampak zato se vam ni treba bati ne enega ne drugega, gospodična Molly! Samo naj se kdo predrzne vas grdo pogledati, pa bo imel z menoj opraviti. Ho!«

In Tom je goreče stisnil svoje orjaške pesti.

»Bravo, je tako naprejo!« se je nenadoma oglasil za njima prijeten moški glas. Bil je Jack, ki se je nepričakovano povrnil.

Tom je strumno skočil na noge Molly pa je obsedela v veliki zadregi.

»Si že pravi dečko, Tom!« se je nasmehnil Jack. »Ampak zdaj mi dovoli, da prevzamem tvojo varovanko jaz za nekaj trenutkov. Prosim gospodična Molly!«

Pomignil ji je, in odšla sta v njegovo sobo. Tam jo je Jack nagovoril: »Gospodična, precej dolgo ste že v moji hiši. Ta čas sem vas pozorno opazoval in sem se prepričal, da se lahko zanesem na vas, in ker nimam več razloga, da bi vas še nadalje zadrževal, vam dovoljujem, da se lahko vrnete na svoj dom . . .«

Molly, ki ga je ves čas pozorno poslušala, je zalitela od veselja. Zopet bo videla drago mater, zopet bo svobodna!

Vsa ginjena je prišla Jacka za roko in mu jo hotela poljubiti. Hitro jo je odmaknil, in z globoko resnim glasom nadaljeval:

»Upam, da se boste vedno spominjali svoje prisege?«

»Lahko me prej raztrgajo, kot pa da izdam vse najmanjšo stvar o tem, kar sem tu videla in slišala!«

»Dobro, kakšen izgovor pa boste našli, da vas tako dolgo ni bilo domov?«

»Svoji materi se ne bom lagala, toda na vsa vprašanja, ki se tičejo moje skrivnosti, bom molčala.«

»Zelo ste pogumni in ponosni, gospodična. Ostanite vedno takšni. — Zvečer vas bo Edvard spremljal domov. Ne zamerite, da vam bom zopet zavezal oči, toda — saj me razumete . . .«

»O, prav nič ne bom zamerila, gospod. Saj vem nekoliko tudi jaz, kakšne težave imate.«

»Zdaj pa zbogom, gospodična Molly, je tiho spregovoril Jack in ji prisrčno stisnil roko. »Nikdar več se ne bova videla in ne boste več prestopili praga te hiše.«

Iz domačih gajev

GUSTAV STRNIŠA:

Baron Nimanič

Zaigral je tri celine, in zapil celine tri, da obudil bi spomine na nekdanje, srečne dni . . .

Vzljudil si je tri vlačuge, kot nekdanj device tri — in napojil je tri druge, kot nekdanj barone tri.

Tja na divan se je vlegel, svačico vesel prižgal, in z baroni — vagabundi tremi je kramljaj.

Zjutraj mrtvega so našli, strup med vinom je izpil, bilo lice mu je črno — vrag ga je poljubil bil . . .

Gustav Strniša se je rodil l. 1887 v Kranju. Prvo zbirko pesmi z naslovom »Za solncem« je v samozaložbi izdal l. 1916. v Kranju. Iz te knjige je vzeta tudi naša pesem. Kakor čujemo, prapravlja G. Strniša, ki živi v Makronogu na Dolenjskem, iz dajo nove pesniške zbirke z naslovom »Razori«.

Astrološka napoved

za 7. februar.

Na nebu je opozicija Lune s Soncem, ki vedno povzroča nesoglasja v rodbinskem kakor tudi v poklicnem življenju. Ovire, nejevolje, prepir. Tudi kvadratura med Marsom in Jupitrom ni razveseljujoča. Kaže na denarne zadrege v malem in velikem. Mogoče bomo slišali o konkurzu kake znamenite firme. Ta aspekt pa vpliva tudi na javno življenje in vedno ograža visoke, vladarice in vodilne osebnosti. — V ozračju so napetosti, ki kažejo na katastrofe: potrese, požare, eksplozije. Potovanja po morju so danes nevarna.

Avto kakor igračka

Italijanska revija »Rivista delle Comunicazioni« je v svoji zadnji številki objavila zanimivo poročilo, v katerem opisuje nenavadno majhen avtomobil, ki ga je tekom enega leta sestavil neki mehanik v Bologni in ga imenoval »Topolina«. Italijanska revija zatrjuje, da je to brez dvoma najmanjši avtomobil na svetu. Avtomobil je 75 cm visok, 1,95 m dolg in 80 cm širok. Tehta pa komaj 120 kg. Dvotaktni motor (125 kubičnih cm) žene avto s hitrostjo 50—60 km na uro. Konstrukcija tega majhnega vozila je od mehanika prav gotovo zahtevala skrajno potrpežljivost in natančnost.

Predsednikov ples

Plasna dvojica Dario in Dana je posvetila sedanemu Ameriško-mu prezidentu za njegov rojstni dan nenavadno rojstno darilo. Skupno sta izdelala nov ples in ga imenovala: »Predsedniški ples«. Javnost je ta poklon plesne dvojice obsodila, češ, da je netakten, ker je namreč znano, da ima predsednik Roosevelt že izzamlada pokvarjene noge in ne more plesati. Vendar pa se je javnost tokrat zmotila v svoji sodbi. Prezident je bil tudi tega darila vesel in mu ni prav nič pokvaril njegovega priznane vedrega humora.

Poročna noč na stražnici

V vasi Sadnica na vzhodnem Bolgarskem je bila razkošna in bučna kmečka svaba, na kateri se je po starem bolgarskem običaju tudi precej streljalo. V trenutku, ko je ena izmed družic čestitala ženinu, je ta sprožil tako neprevidno samokres, da je šla krogla dekletu skozi odprta usta, in prešla srednje uho in ji odnesla uho! Neprevidni ženin je nato prebil svojo poročno noč na policijski stražnici. — Podoben slučaj se je primeril v drugi bolgarski vasi. Na podeželskem odru so igrali neko igro. Eden izmed igralcev je na odru po svoji vlogi sprožil puško, o kateri ni vedel, da je nabita. Težko je ranil tri igralce. V dvorani pa je nastala strahovita panika.

Borba proti navijalcem

Zagreb, 6. februarja.

V Zagrebu se je zadnji čas silno razpaslo navijanje cen. Če bi se to dogajalo pri zlatini ali biserih in podobnih dragotinah, ki jih kupuje »visoka družba« — bi človek zamahnil z roko, češ, kaj za to. Toda značilno je, da je največ navijanja cen ravno pri življenjskih potrebščinah, in še zlasti pri tistih, ki so široki množici za vsakdanjo hrano. V teh časih je tako početje naravnost zločin nad obubožano ljudsko množico. V Zagrebu je v tem oziru tržno nadzorstvo podvzelo kar naodločneše korake proti navijalcem cen. Tako je te dni v preiskavi nad 50 pekarskih obrtnikov, ki so svojevoljno povišali cene kruha. Za take prestopke veljajo silno stroge kazni.

Ob obletnici smrti dr. Rožiča

Ljubljana, 6. febr.

Skoraj ne moremo verjeti, da je danes šele leto dni, odkar se je dr. Valentin Rožič poslovil za vedno. Toliko se je izpremenilo v našem javnem življenju v tem kratkem času, kakor prej ne v dolgih dobah. In ne na boljše! Zato pa tembolj čutimo, kako je bila usoda neusmiljena z nami, ko nam je vzela tega plemenitega politika prav tedaj, ko bi ga bili potrebovali najbolj.

Dr. Valentin Rožič je bil srčno dober človek in poštenjak, mož dela, nesebičnosti in sprave. Vse je odpuščal in zato tudi ni imel sovražnikov, saj si pri svojem razsodnem delu tudi ni nikdar delal neprijatelje, temveč je za svoje premišljene in zdrave ideje pridobival le prijatelje. Tako kakor nesmrtni dr. Krek, saj je bil dr. Rožič njegov najboljši učenec in najvdanejši prijatelj. Dr. Rožičeva globoka klasična izobrazba in sodobno široko obzorje sta njegovo zlato dušo povzdignila na najvišjo stopnjo pravičnosti in morale. Z dobroto je prepričeval svoje nasprotnike ter jih pridobival z odpušljivostjo in z ljubeznijo je zmagoval!

Visoka inteligenca, lepo premoženje in senatorska čast niso dr. Rožiča odvajale kmetu. Senatorjeve najmočnejše korvine so bile vedno tam gori pri Sv. Trojici nad Moravčami. Tam se je Tine brez šole oklenil knjige, ki so ga še fantja vrgle med najmanjše v šolsko klop. Čim dalje bomo od dr. Rožičevega delovanja, tem bolj bomo spoznavali, da je naša vas, naš kmečki narod in naša kmečka domovina hotela spet ustvariti svojega moža in si je izbrala Tinega ter ga s silo poslala na pot v svet, da ji pomaga in da se za njo — žrtvuje.

Ostali je zvest kmečki zemlj in senator dr. Rožič je bil do zadnjega v najvišjem pomenu besede kmet, ki nosi in drži vso domovino. Te pa ni videl samo toliko, kolikor jo je pregledal s svojimi Sv. Trojice, saj je njegova domovina segala od Zile in Gospe svete do Jadrana in doli do Črnega morja!

In to svojo kmečko domovino je politik dr. Rožič hotel imeti tako, kakršna je bila. Njene meje in tudi njen obraz! Ni se samo zavzel za Koroško in Sočo, Trst, temveč tudi za zaščito naših naravnih, zgodovinskih in umetnostnih spomenikov. Med najpomembnejšimi vodniki in glasniki jadranskih stražarjev je bil in najopasniji borec za pravice vseh zatiranih in bednih.

Njegova ljubljena Koroška, ki so ga zaradi nje preganjali in zapirali, najbolj grenko joka za njim, pri nas pa v hrupu in strastih medsebojnih bojev ne slišimo njegove prošnje iz groba:

Složi bodite in vam bo dobro!

Danes se v Rimu ob štirih popoldne sestane Vrhovni svet za narodno obrambo pod predsedstvom ministrskega predsednika Mussolinija; tajnik fašistične stranke pa bo sprejel vse pokrajinske fašistične tajnike, da jim v Mussolinijevem imenu dá nove instrukcije.

NAJNOVEJŠA POROČILA

Göring na lovu...

Pariz, 6. febr. r. Vest, da bo af 'okroj Göring pripraviš v diplomatičnih krogih vzbudila veliko komentarjev. Vsi so si edini, da tu ne gre za navaden lov, temveč za spretno maskiran političen lov. Govori se, da se bo general Göring sestal z visokimi funkcionarji poljske vlade, da se pogovore o splošnem zunanje-političnem položaju, posebno glede zadnjih razgovorov, ki jih je vodil francoski zunanji minister Flandin s predstavniki raznih držav. Na lovskih razgovorih v Varšavi bo

skušal Göring pripraviti poljsko diplomacijo do takega stališča, ki bi bilo v korist Nemčiji. Z ozirom na čudno zadržanje Poljske do Francije in Male antante ter njene velikega prijateljstva do Nemčije v tukajšnjih krogih ne dvomijo, da bo general Goering na svojem lovu tudi uspel. Na razgovore pričakujejo zato z velikim zanimanjem, ker se bo končno spoznalo kakšne smernice misli Poljska zavzeta v bodoče v svoji zunanji politiki.

Pred novimi boji na jugu

Asmara, 6. febr. Dopisnik agencije T.O. poroča z južnega bojišča, da se tam nadaljujejo vojaške operacije. Na nekaterih točkah imajo uspeh italijanske čete, na drugih pa abesinske.

Abesinci so na južni fronti dobili zadnji čas najmodernejšo orožje, posebno strojnice, ki so jih prejeli preko Džibutija in Hararja. Te strojnice so zelo lahke in prenašanje ni prenaporno. Ras Nasibu, ki je dosedaj miroval, je že pričel

s skrajno previdnim prodiranjem, kar je dalo povod, da so se italijanske čete močno utrdile in ojačile z oddelki črnih srajc, ki so jih poslali iz krajev, kjer ni izgleda, da bi sovražnik prodiral. Tako si stoji dve močni armadi nasproti in vprašanje je le, kdaj prične odločilna bitka na južnem bojišču, ki naj odloči med biti in ne biti. Aerodrom pri Delu je poln italijanskih bombardnih letal, ki čakajo samo še povelja. General Graziani upa v uspeh.

če ni senzacij...

Maribor, februarja. Vsi imamo dandanes križe in težava, izvežeti niso niti možje politike, kaj šele revna reporterska para, ki se peha iz dneva v dan za senzacijami. So dnevi, ko se noče ničesar zgoditi; zatišje vlada v politiki, na policiji niso aretirali niti berača, na sodišču pa razpravljajo o kakih prav pikantnih zadevah — ki ne sme v javnost. Taki dnevi so strašni — seveda samo za reporterja.

A vseeno...

Reporterjevo bistro oko se zapleče v to in ono najneznatnejšo stvar, uho prisluhne — in glej vraga — v nekaj uricah se nabere rajda malih senzacij, takih privatnih, kjer je potrebno reporterski svinčnik prišpčiti na poseben način, da ni prehude zamere ne na tej in ne na oni strani.

Hipohonder

Zanimiva je zadeva s hipohondri, to je takimi, ki bi jim po naših rekli: večni bolniki. Gospoda s tako lastnostjo sem spoznal v avtobusu št. 1. Strašni so taki ljudje, saj zanje sploh ni na vesoljnem svetu več zdravnika-specialista, ki bi jim lahko pomagal. Gospod je kimal v kotu avtobusa in seznanila sva se tako, da sem mu po nerodnosti stopil na nogo.

»Pardon!«

Gospod je zastokal.

»Že prav, drugič raje pazite, posebno pa še na bolnike!«

»O, oprostite, nisem vedel, da ste bolnik.«

No, beseda je dala besedo, in

gospod se mi razodel:

— Že nekaj let boleham, a mi ne more nihče pomagati! Bil sem že pri najmanj deseti zdravnikih, pa je povsod isto. Povsod se moram sleči, pokazati jezik in reči — a —, potem mi zapišejo aspirin ali kaj je že tisti prašek. Boljše pa ni...

— Za čem pa boleha te gospod? sem vprašal.

Mož me je začudeno pogledal.

— Kaj vraga, za čem!? Bolan sem, za čem pa boleham, naj povedo doktorji, zato pa so...

Nisem hotel še naprej z vprašanji razburjati ubogega bolnika. Drugi v avtobusu so mi povedali, da je gospod bogat mož, ki nima drugih skrbi kot da se ukvarja s seboj in svojo nanišljeno boleznijo. Takoj sem pogruntal recept, ubogi mož bi moral biti samo nekaj dni v moji koži in bi bil kmalu za vse večne čase ozdravljen.

Kandidatinja za smrt

Prav zares, tudi z samomorilci imam večkrat posla. Sicer ne s takimi, ki so teorijo že spreobrili v prakso ampak z onimi, ki jim misel na prostovoljno smrt venomer razjeda misli. Takih pa je v sedanjih časih lepo število.

Zadnjič sem pod Kalvarijo srečal gospodično, vso obokano. Poznajo jo še iz šolskih let. Vselej mi je nerodno, ko vidim koga jokati, in sem se hotel tudi tonot potuhniti. Pa ni šlo. Gospodična me je ustavila in mi ponudila roko.

»Žbogom, gospod«, je dejala »Odhajam...«

»Kam?«

Gospodična je planila v jok. Nisem prav vedel, kako bi jo potolažil.

»Pa ostanite, če je tako hudo.«

Šele sedaj se ji je razvezal jezik.

»Ne morem. Za mene ni več življenja«, je hlipala med jokom. »V smrt grem...«

Streslo me je. Nerodna, silno nerodna zadeva imeti opravka z mlado in še lepo gospodično, ki hoče v smrt nisem vedel drugega, kot da sem jo vprašal:

»Kaj pa je tako strašnega, da ste obupali?«

Nehvaležnost

»Pomislite, Boris me je pustil na cedilu... Dobra sem mu bila nekaj let, sedaj je postal inženir in je pričel vhati nos. Včeraj mi je dejal, da sem neumna goska... in da je med nama vsega konec...«

Za take sorte bolezni mora imeti reporter takoj pri rokah zdravilo.

»In zaradi enega v smrt? Kaj še! Pa mu še vi vrnete milo za drago. Za nalašč ne pokazite, da vam je hudo in ga vi ignorirajte. Če vas ima še malo rad, se bo vrnil skesan in bo zopet vse dobro...«

Bilo je res kmalu vse dobro. Včeraj sem srečal gospodično in njenega Borisa. Držala sta se pod pazduho. Zaradi sramu ali kali, pa me gospodična še pogledala ni. Nehvaležnost je plačilo tega sveta. Kaj hočemo! —ob—

— Političen umor v Švici. Neki

David Frankfurter, baje jugoslovanski državljani, ki je študiral medicino v Bernu, je s strelji iz revolverja ubil vodjo švicarskih nar-socialistov Wilhelma Gustloffa. Morilec se je takoj sam prijavil policiji in je dejal, da je dejanje izvršil zato, ker sovraži sedanji nacionalistični režim v Nemčiji.

— Mislij sem, kako si bogata, zdaj pa vidim, da nimaš nič!

— Dragec moj, ali ti nisem vedno govorila, da si ti moje vse?

„Glas“ stane 12 Din
„Glas“ povsod

MALI OGLASI Padli so stoletni hrasti

Trgovskim potnikom nudimo postranski zaslužek. Pošljite naslov na upravo »Glas naroda« pod šifro: »Postranski zaslužek«

Samcu, uradniku nudim skrajno ceno stanovanja in vso oskrbo, na željo tudi hrano. Poudarim na ogl. odd. »Glas naroda« pod »Kot doma« ali lahko zahtevate moj naslov telefonično.

Zenitve in možitve boljših krogov posređujemo najvestneje. Razpošiljamo informativne prospekte proti predplačilu Din 10.— v poštinih znamkah — diskretno. Velika izbira odličnih partij obojega spola. Naročite takoj prospekte! »Rezor« Zagreb — pošta 3

MOSKO KOLO rabljeno v dobrem stanu kupim. Navesti ceno pod »Kolo 25« na upravo lista.

38-55

je številka, katero pokličite pri naročanju svojih

oglasov

v »Glasu naroda«

»Glas« je zanimiv
čitajte »Glas naroda«

Zagreb, 6. februarja.
Ze včeraj smo poročali o strahovitem orkanu, ki je divjal nad Zagrebom in napravilo precej škode. Posebno veliko škode pa je divja vihra naredila v zagrebškem Maksimiru, kjer je uničila nešteto dreves in lepotičnih nasadov. Po končanem divjanju burje in viharja je park kot bojišče: izruvana drevesa, polomljene veje, razčesnjena debla in razrvani nasadi. Vihar ni prizanesel niti stoletnim hrastom, ki so doslej stali kot neme zgodovinske priče. Padli so trije nad 150 let stari hrasti, ki so doslej junaško kljubovali vsem neizgodam in prirodnim elementom.

Vaška vojna zaradi pašnika

Split, 6. februarja.
Vasi Blato in Seoca sta si že dolga leta v laseh zavoljo nekega pašnika. Često je že prišlo med vaščani do ostrih nastopov in pretepov. Sresko načelstvo v Splitu je to vojno stanje zaključilo na ta način, da je obema vasema prepovedalo pašnjo na spornem pašniku. Prav te dni bi tozadevno podalo sodišče svojo veljavno odločbo. Odkar je bila vaščanom pašnja prepovedana, so se med-sobojno opazovali in oprezovali ali

res obe vasi izpolnjujeta to odločbo. Včeraj te na ta način šel oprezovat neki kmet iz Blata, z njim pa še nekaj fantov. Na spornem pašniku so se srečali z večjo skupino kmetov iz Seoca. Užgalo se je staro bojno razpoloženje, ki se je naposled po hudem prerekanju končalo s streljanjem. Na bojišču je obležal Toma Franič, zadet v Prsa. Oblasti so uvedle sedaj preiskavo, vendar pa je jasno, da je ta dogodek še bolj podžgal boja željni fronti zagreznih vaščanov.

Gospodarske vesti

Koliko zemljarine bo država izterjala v letu 1936/37? V finančnem odboru je podal finančni minister obsežno poročilo o zemljariji v državnem proračunu za bodoče proračunsko leto. Med drugim je dejal, da je prinos davka na zemljiško posest predviden na 450 milijonov dinarjev, kar je za 6 milijonov manj od dosežanega proračuna. Katastrski čisti donos je leta 1934 znašal za vso kraljevino pet milijard in 24 milijonov. Od tega zneska se za bodoče leto odbije ena tretjina, in to bo šele osnova za odmero zemljarine. Država namerava torej izterjati na zemljariji 450 milijonov dinarjev.

Kako teče živinska kupčija? Znano je, da so cene živini tako nizke, da se našemu živinorejcu malene

več ne izplača rediti živine. Kljub sramotnim cenam pa so kmetje zavoljo splošne stiske prisiljeni prodajati živino pod ceno. Dogon živine na posamezne sejme in trge je velik, cene nizke, toda kljub temu je kupčija sila slaba. Tako je zanimivo poročilo iz Varaždina, ki pravi, da je lansko leto znašal dogon na sejme 38.106 glav, od katerih pa je bilo prodanih komaj 18.087 glav, torej komaj dobra polovica, ostalo živino so morali gnati kmetje nazaj domov.

Povečanje naše trgovske mornarice. Društvo »Oceanija« bo kupilo na Angleškem večjo trgovsko ladjo s 4000 tonami nosilnosti.

CSR namerava konvertirati svoje notranje dolgove. S to konverzijo naj bi se znatno znižala obrestna mera teh posojil.

Poljska bo gradila popularne male aeroplan. Neko industrijsko podjetje na Poljskem namerava pričeti izdelovati male popularne aeroplan, ki bodo dvosedežni in bodo zelo poceni, cenejši nego avtomobili. Aeroplani bodo zelo praktični in štedljivi, saj predvidevajo, da bodo na 100 km. porabili največ do 10 litrov bencina.

— Kaj počneš prijatelj?
— Obiskujem tečaj za prvo pomoč!
— No, baš sem dobro naletel! Posodi mi za prvo pomoč sto dinarjev!

TRBOVELJSKA PREMOGOKOPNA DRUŽBA

naznanja žalostno vest, da se je pri opravljanju svoje službe zaradi elementarne nezgode smrtno ponesrečil in dne 5. februarja 1936. v sanatoriju Srebrnjak v Zagrebu preminul njen mnogoletni zaslužni in čislani uradnik, gospod

inženjer

Alojzij Pikel

Zemeljski ostanki preminulega gospoda inženjerja se prepeljejo iz Zagreba v Ljubljano in bo pogreb v petek, dne 7. februarja ob pol štirih popoldne izpred mrtvaške veže, Vidovdanska cesta 9, na pokopališče k Sv. Križu.

Pokojnika ohranimo v trajnem in častnem spominu.

LJUBLJANA, dne 5. februarja 1936.

GENERALNO RAVNATELJSTVO
TRBOVELJSKE PREMOGOKOPNE DRUŽBE

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresljivo vest, da je v sanatoriju Srebrnjak v Zagrebu dne 5. februarja 1936. preminul naš preljubljeni soprog, očka, sin in svak, gospod

inženjer

Alojzij Pikel

uradnik Trboveljske premogokopne družbe,
rez. kapetan II. kl.

Truplo nepozabnega pokojnika bo prepeljano v Ljubljano in bo pogreb v petek, dne 7. februarja ob pol 4. popoldne izpred mrtvaške veže, Vidovdanska cesta št. 9, na pokopališče k Sv. Križu.

LJUBLJANA, dne 5. februarja 1936.

ZALUJOČA ŽENA, SINČEK IN MATI.